

Pamětník: 00:18 – 00:31 Marie Dudová

JINGL 1

Největší nálet byl na klatovské nádraží a v ten den byl můj tatínek v Klatovech. Víte, co jsme užíli za strachu? Kde asi je, jak to dopadne.

Vypravěč: Marie Dudová se narodila 1. 12. 1936 jako nejstarší ze tří dětí v Oučíně na statku nedaleko Kolinec. V době války bylo Marii 9 let.

Pamětník: 1:50 – 2:13, 1:28 – 1:58, 2:27 – 2:51
Vypravěč: V době války se Marie vyčistala, se, že se jí to dětství stal útočištěm jak Němců, tak také partyzánů.

„Jednou šel tatínek za stodolu a přiběhli k němu dva chlapci, no a oni to byli Vlasovci, partyzáni a prosili ho....“

...“jestli by se tam nemohli alespoň na pár dní skrýt, no tak tatínek to vymyslel tak, že ano, ale musí to být v naprosté tichosti, jinak by mu hrozila smrt, protože Němci ti měli pořád pistoli v ruce a pořád jenom vyhrožovali, že zastřelí. To se dalo čekat.“

„A ty Němci tam poslouchali rádio, do půlnoci, takže naši se ani nevyspali. Jenomže ty Němci odešli a přišli ty partyzáni, v pokoji jsme měli žebřík a vždycky, když Němci odešli, tak se vystrčil žebřík ven, oni tam našli, taky si něco odposlouchali a zase odešli. To byl skutečně chaos.“

Vypravěč: Na statek se k rodině v době války přistěhovalo několik německých a maďarských rodin.

Pamětník: 2:51 – 3:05

Vypravěč: Po konci války se začaly německé rodiny znovu stěhovat pryč. Paní Dudová se skamarádila se stejně starou dívkou Barbarou, která pocházela z německé rodiny, po válce byla Barbara se svou rodinou odsunuta.

Pamětník: 4: 08 - 4:27, 4:36 – 4:57

„Tatínek říkal, vždyť je to škoda

je tam táhnout, když je sběrný dvůr tady v Dlouhé Vsi a jde to na Železnou Rudu, vždyť by mohli jít tudyhle, tak jim to vybojoval. To víte, s malým balíčkem přijeli, s velkým balíčkem neodcházeli.

„Ta babička plakala, že jedou, no bylo to s pláčem, ta rodina šla opravdu s pláčem. Když odcházeli, tak jim vypadl svatý obrázek panny Marie zarámovaný, já jsem za nimi běžela, ale už jsem je nedohнала, tak jsem si ho nechala, tak jsem si obrázek schovala.“

Vypravěč: Po válce a následném nástupu komunismu se rodině paní Dudové nežilo dobře, komunisté zjistili, že tatínek pomáhal Vlasovcům, a tak ho nechávali vyhazovat z každé práce, ve které byl, také byli všichni tvrdě perzekuováni kvůli tomu, že otevřeně vyznávali křesťanství.

Pamětník: 5: 29 – 5:50

„Můžu vám říct, že to byl nejhorší čas mého života. Tohle, co tatínek dělal pro ty partyzány, to nikdo ve vsi nevěděl, ale pak se to všechno vrátilo.“

Vypravěč: Po únoru 1948 byl rodině statek odebrán a stal se součástí JZD. Rodina byla vystěbována, neměli kam jít, pod svou střechu je vzal matčin bratr z Kolinec.

Pamětník: 6.00 – 6.10

„Začali tatínka nazývat kulakem a už to šlo, komunisti se postavili no a už chtěli všechno.“

Po roce 1989 jim byl statek v Ujčíně ve velmi špatném stavu vrácen. Paní Dudová se vdala, na konci padesátých let se přestěhovala do Sušice a začala zde pracovat v dětské prodejně oděvů v obchodním domě Perla. Zaměstnání nezměnila až do důchodu. Dnes už nepracuje, ale stále pomáhá vychovávat děti svých vnoučat i pravnoučat.

JINGL 5